

Jaargang 20 Nummer 2
20 juni 2012

1. Voorwoord
2. Gentse sprokkels
3. Gent in zijn blootje
4. Verslag van de uitstap van 18 juni 2012
5. Te noteren in de agenda

1. Voorwoord van de Voorzitter

Met spijt heb ik wegens beroepsactiviteiten deze keer moeten forfait geven maar kon toch een ontbijtje met de broeders nemen.

De broeders die afwezig waren, in verlof waren of wegens werk of familiale omstandigheden niet konden deelnemen hebben uiteraard veel gemist maar kunnen op onze website genieten van de vele foto's.

Dank aan de fotografen en uiteraard een grote merci aan Paul en Lucien die deze dag organiseerden.

Vooral Lucien heeft zich als organisator geprofileerd. Het bestuur stelde bovendien in de laatste bestuursvergadering unaniem voor om hem op de volgende algemene vergadering voor te dragen als bestuurslid 'raadslid' en hem daardoor nog meer de mogelijkheid te geven zijn organisatietalent te kunnen botvieren. Hij doet dit graag en zeer grondig.

2. Gentse sprokkels, een woordje uitleg over een stukje Vlaams /Gents patrimonium Gentse sprokkels, een woordje uitleg over nog een Gentse vereniging

Uit de eerste hand(en) van onze Broeder Jo De Rammelaere en vervent Vespa rijder, notoir lid van de "Vespa Club Gent-Leie (VCGL)" vernemen we reeds lang allerhande wilde verhalen.

Deze Gentse club is met zijn 150 leden een vereniging van en voor enthousiaste Vesparijders. Of je nu een Vespa uit de jaren '50 of een gloednieuwe hebt, een LML of een Bajaj of zelfs een Lambretta, het doet er niet toe.

De club is gestoeld op principes van vriendschap, gelijkheid, ongedwongenheid en plezier. Het is een gezellige en familiale club en dat is ook te merken aan de spontaneïteit van de leden. De club is er voor alle Vespisti (staat nog niet in Van Daele maar wellicht binnenkort) : oud of jong, vrouw of man, kortom allen die samen willen genieten van een ritje, aan hun scooter willen sleutelen of er gewoon over praten. Het gezellig samen zijn, het plezier tijdens het rijden en de goesting om iets te zien van de omgeving staan voorop. De club is een gezellig trefpunt voor iedereen die in min of meerdere mate besmet is door de 'Bacillus Vespisticus'. Wellicht een goed woord voor het volgende Nederlandse Taal Dictee.

Het bestuur organiseert volop boeiende en afwisselende ritten en andere activiteiten om de leden te laten genieten van hun scooterpassie.

Hiervan geeft de website diverse mogelijkheden de een al ernstiger dan de andere... Aan de foto's te zien wordt alles netjes georganiseerd en is er overal veel lol en leuke. Zo zien we de volgende ritten gepland:

- Boterkoeken rit
- Halloween rit
- Gentse Feesten rit
- Achterwaartse rit
- Klaprozen rit

Het lidgeld is belachelijk laag en geen beletsel: slechts 10 euro /jaar.

Vespa Club Gent-Leie is er gekomen door de recente integratie van de vroegere Vespa Club Leieland in het groter geheel van Vespa Club Gent. Het clublogo weerspiegelt deze recente evolutie van de club. Het clublogo houdt rekening met de klassieke elementen van Vespa Club logo's. De Gentse kleuren en de traditionele blauwtinten van het oorspronkelijke Piaggio-logo zijn verwerkt in de typische tandwielvorm.

De geografische verankering van de club is duidelijk te herkennen aan de Leie die langs een vlaskappelletje naar de Gentse torens vloeit. Uiteraard is ook de onontbeerlijke wesp aanwezig.

Kijk eens op <http://www.vespaclubgent.be> voor info info@vespaclubgentleie.be

3. Gent in zijn blootje

In deze reeks pogen wij een tipje van de sluier (voor zover die er is) op te lichten. Dat iedereen overtuigd is van de pracht van onze Gentse binnenstad is bekend. Toch stappen wij al te vaak achteloos voorbij de schatten die Gent herbergt (of verbergt). Wie weet al het naakt dat in Gent te bewonderen is terug te vinden? En bovendien, wie weet wat het voorstelt?

Er werden al 17 beelden belicht, de laatste in de rij was het beeld van het fries van het voormalig Propagandacentrum Koning Albertpark. Wij gaan de Lammerstraat in en draaien naar links en gaan tot aan de Jozef Plateaustraat tot aan het Instituut der Wetenschappen

Instituut der Wetenschappen

Het “ Instituut der Wetenschappen van de Gentse Rijksuniversiteit” zoals dit oorspronkelijk wordt genoemd is het dominerend element in het straatbeeld van de Jozef Plateaustraat. De “Speciale School der Burgerlijke Genie” van de universiteit was oorspronkelijk gevestigd in het Jezuitenklooster in de Voldersstraat. Ze hadden daar echter een nijpend plaatsgebrek. Professor Pauli vond het daarenboven raadzaam om, in navolging van een aantal buitenlandse voorbeelden, alle specialisatieafdelingen op éénzelfde plek onder te brengen.

Dit imposant complex werd ontworpen door stadsarchitect A. Pauli en opgetrokken van 1883 tot 1890 op de plaats waar zich de vroegere arbeiderswijk en het beluik genaamd “Batavia” bevond. Pauli maakte in 1888 eveneens de modellen voor de meubilering.

In dit beruchte beluik “cité ouvrière Batavia” waren er voor de 600 bewoners welgeteld 6 toiletten en 2 pompen. Verder wordt over de gevolgen voor de honderden bewoners van dit “rooie beluik” quasi nergens over gerept. De

sanering werd reeds in 1870 aangevraagd . Arbeiderswijken werden soms weggemoffeld in de achtertuinen van vroegere burgerhuizen of achter burgergevels, maar dat verhinderde niet dat het proletarische karakter van de stad zichtbaar bleef.

Na 1860 kwam de burgerij hiertegen in actie, vooral uit angst voor epidemieën en volksoptstanden. De burgerij ging over tot de sanering van de stad waardoor de arbeiders meestal in nieuwe wijken aan de periferie terecht kwamen en de burgerij

het centrum weer voor zich had. Dit alles werd mogelijk gemaakt door de wet van 1858 op 'de onteigening voor het saneren van ongezonde buurten', later aangevuld met de wet van 1867. Zo kon men door de 'ongezonde wijken' nieuwe straten trekken. Het stadsbeeld veranderde door al deze ontwikkelingen volledig: hele arbeiderswijken, middeleeuwse volksbuurten en beluikencomplexen verdwenen systematisch.

Het neoclassicistisch gebouw heeft een hoofdingang in de J. Plateastraat en secundaire ingang in de Rozier en heeft een rechthoekig plattegrond met een duidelijke onderverdeling voor de verschillende afdelingen in het gebouw ondergebracht.

Aan de zijde van de J. Plateastraat vond men de zogenaamde. "Technische Hoge School" met respectievelijk de voorbereidende afdeling en het Beheer; parallel hiermee aan de kant van de Rozier voorzag Pauli het instituut der wiskundige en natuurkundige wetenschappen, ingedeeld in drie instituten: scheikundig, natuurkundig en mineralogisch-geologisch.

De lokalen van deze verschillende afdelingen zijn geschikt rondom kleine rechthoekige binnenplaatsen.

De brede indrukwekkende voorgevel van twee bouwlagen is opgetrokken in natuursteen, namelijk Franse kalkzandsteen en arduin in een neoclassicistische stijl geïnspireerd op het Franse neoclassicisme.

De gevels langs de zijde van de Jozef Plateastraat zijn onder meer versierd met bas-reliëfs verwijzend naar de onderwezen wetenschappen.

Telkens gaat het om putti die een medaillon vasthouden of naakte vrouwelijke engelen die guirlandes vasthouden en een medaillon flankeren waarin de scheikunde, de bouwkunde, de wiskunde en het transport wordt uitgebeeld.

4. Verslag van de uitstap van 18 juni 2012

De uitstap naar Ronse, naar het atelier van Mijef Callaert gevolgd door het diner in Hostellerie "Lou Pahou" en met als afsluiter het bezoek aan de kerk, de crypte en de beiaard van de St Hermeskerk kon rekenen op de belangstelling van 21 broeders.

De hemelsluizen stonden open, Stad Gent had nog maar net parkeren met parkeerschijf in Drongen ingevoerd maar dat belette niet dat het traditionele ontbijt in de "Dageraad" vlekkeloos verliep en wij na een korte busrit veilig en goedgemutst Ronse bereikten en als goede kennissen hartelijk werden ontvangen in het huis van Mijef Callaert. Bij een koffie gaf Mijef ons een inleiding over haar werk en de geheimen van aquarellen (diverse technieken, lichtechtheid der kleuren, voorbereiding en strategie en kwaliteit van papier)

Daarna zochten we hogere regionen op om in haar atelier onze eigen kunsten bot te vieren op een aquarellencollage. Na wat professionele hulp van Mijef werd het bijna een toonbaar werk.

Deze interactieve voormiddag werd afgesloten bij Mijef met enkele glaasjes bubbels met zelfbereide hapjes en een soepje, en met "Klokke Roeland" waarbij het keyboard dat in het atelier stond goed van pas kwam.

Biografie

Miejef Callaert (°Gent 1954) heeft als eigenzinnige aquarelliste de wereld rondgereisd. In Rusland en China, maar ook in Frankrijk en voor de Britse kust of gewoon in de Ardennen schildert ze, liefst in de natuur. Als jong talent trok ze naar een jeugdatelier, daarna naar de Gentse Academie. De jaren negentig werden een periode van verdieping. Eerste etappes waren de modeltekenklas van Sint-Lucas en stages in Frankrijk. Daarop volgen heel specifieke opleidingen: chinees schilderen aan de National Academy of Fine Arts in Hangzhou en culturele uitwisselingen naar Sint-Petersburg.

Sinds 1977 exposeerde ze regelmatig, de laatste jaren ook in het buitenland en individueel (Gent, Galerij La Perseveranza september '98; Beernem, Cultureel Centrum van Sint-Amandus, februari 2000; Sint-Niklaas, UNIZO Waasland 2004; Frankrijk, Mirecourt juli 2006; StoraEnso Langerbrugge februari 2007).

De inzet en ook de ambitie groeien: ze organiseert zelf tentoonstellingen en een schilderswedstrijd, studiereizen, zomerstages en lessen aquarelschilderen. Haar leven krijgt de vorm van een ontdekkingsstocht. Ze zoekt geboeid haar weg en die leidt ook naar de mens zelf. In de bagage zit een diploma sociaal-cultureel vormingswerk, aangevuld met een lange healing opleiding, twee Reiki inwijdingen en ook de opleiding Trainer NLP.

Plastisch kunstenaar, organisator, lesgeefster, therapeute... Miejef Callaert combineert talent met intuïtie en een diep inzicht.

Wat het diner betreft in **Hostellerie “Lou Pahou”** zeggen beelden duizendmaal meer dan woorden:

Na het diner begaven wij ons naar de St Hermeskerk. Onder de deskundige leiding van de beiaardier, Ludo Van Malcot, bezochten we niet alleen de restanten van een vroegere kerk, maar tevens de crypte van de kerk en de kerk zelf om aan uiteindelijk de meer dan 100 treden te beklimmen tot aan de beiaard, waar Ludo met woord en daad uitleg geeft over de beiaard en een recital ten beste geeft en natuurlijk eindigt met “Klokke Roeland”

Geschiedenis van de Beiaard van St Hermeskerk te Ronse

In 1923 wordt onder impuls van Jean-Charles Willems, directeur bij de textiel fabriek Léon Cambier, een 'beiaardkomiteit' opgericht. Deze komiteit verzamelt fondsen bij de burgers om een beiaard te bekostigen. Omdat de actie een overweldigend succes wordt en de beiaard zwaarder kan uitgebouwd worden dan eerst bedoeld, kiest men uiteindelijk voor de Sint-Hermestoren als plaats van opstelling en niet voor de oude Sint-Maartenstoren.

Vanaf 1926 gaat klokkengieter Michiels uit Doornik 41 nieuwe klokken gieten en in 1929 keurt Charles De Mette, stadsbeiaardier van Aalst en Brussel, de beiaard in de werkhuizen van Michiels. Samen met een keuringscommissie laat Jef Denyn, directeur van de Koninklijke Beiaardschool van Mechelen, zich positief uit over het nieuwe instrument dat tot één der meest welluidende van het land wordt gerekend.

Op 21 juni 1929 speelt Charles De Mette de nieuwe Ronsese beiaard in. De feestrede van de burgemeester en het inspelingsconcert zijn te beluisteren via de radiogolven van het NIR. De nieuwe beiaard wordt overgedragen aan de stad. Burgemeester Soudant benadert muzikleraar Ephrem Delmotte en stimuleert hem beiaardlessen te volgen aan de Koninklijke beiaardschool te Mechelen.

Delmotte wordt stadsbeiaardier in 1933 en dit tot 1961, het jaar waarin hij op pensioen wordt gesteld en naar Oostende uitwijkt. In 1960 worden met resterende fondsen van expo '58 culturele initiatieven ondersteund. Zo kan de Ronsese beiaard op initiatief van Delmotte uitgebreid worden met 3 klokken.(600kg, 400kg en 380kg) en

bevat het instrument nu 47 klokken. Na Delmotte's vertrek naar Oostende raakt de beiaard echter in verval tot Precisie Mekaniek Ronse in 1978 de beiaard opnieuw bespeelbaar maakt.

In de vroege jaren '80 wordt in Ludo Van Malcot, organist van de protestantse kerk Ronse, een kandidaat-beiaardier gevonden. Ludo gaat te Mechelen studeren en in 1986 wordt een Beiaardcomité opgericht onder voorzitterschap van Adelin Devos. De algehele restauratie en uitbreiding van de beiaard wordt vooropgesteld. In 1992 wordt Aimé Lombaert, stadsbeiaardier van Brugge, door de gemeenteraad aangeduid als adviseur voor deze werken.

Wanneer in juni 1995 de beiaard opnieuw wordt ingespeeld, zijn niet alleen alle klokken gezandstraald en gestemd, maar zijn er ook 9 nieuwgegoten klokken (ter vervanging of ter toevoeging en gegoten door Klokkengieterij Koninklijke Eijsbouts van Asten - NI) deel gaan uitmaken van de beiaard die nu 49 klokken telt en daarmee een volwaardige halfzware beiaard is geworden. De Koningin Paolaklok is met haar gewicht van 2355 kg de nieuwe basklok, een geschenk van de Ronsese firma Associated Weavers. Koningin Paola is tevens petekind van Adelin Devos, dé vader van de Ronsese beiaard. Een nieuwe klokkenstoel, een nieuwe beiaardcabine met gloednieuw klavier, het is de firma Clock-O-Matic uit Holsbeek die deze werken uitvoert.

Dankzij de tomeloze inzet van zo velen, niet in het minst van het Stadsbestuur, kon dit stuk erfgoed van de Lage Landen van verder verval worden gevrijwaard, meer nog, kan de Ronsese beiaard weer klinken en het leven in het centrum van onze stad ritmeren.

Sint-Hermeskerk Kleine Markt

Monumentaal en toch eenvoudig', zijn de eerste woorden die je te binnen schieten bij de aanblik van de imposante Sint-Hermeskerk.

Het elegante koorgestoelte, het prachtige reliekschrijn en het indrukwekkende ruitersbeeld van de heilige Hermes, patroon van de geesteszieken zijn ongetwijfeld een bezoek waard. Tegenover het altaar zie je in een nis haken aan de muur hangen. Die werden gebruikt om de moeilijkst te bedwingen geesteszieken aan vast te klinken terwijl de priester voor hun heil bad.

De Beiaard in de Sint-Hermestoren telt 49 klokken die samen een goeie 12 ton wegen. Van juli tot half september elke zaterdagavond om 20u30 en van oktober tot juli elke eerste en derde zaterdag om 15u30 kan deze beluisterd worden.

Het kost je de moeite van 208 treden, maar de beloning die je ervoor krijgt, is meer dan de moeite waard! Van op de toren van de Sint-Hermeskerk heb je een schitterend uitzicht over de stad en op de glooiende omgeving.

Sint-Hermescrypte

De Crypte van Ronse is uniek in België en mag dus in geen geval worden gemist.

De Crypte is in West-Europa een typisch verschijnsel van de Romaanse architectuur en dient als bewaarplaats voor de relikwieën van een plaatselijke heilige. Voor Ronse is dat de heilige Hermes, patroon van de zenuw- en geesteszieken.

In de middeleeuwen was Ronse een belangrijk religieus centrum. Bedevaarders kwamen van heinde en verre om hulp en genezing te vragen. Sint-Hermes wordt afgebeeld als een Romeins officier op zijn paard. Boven het schrijn in de Sint-Hermeskerk staat zijn levensgroot ruitersstandbeeld.

De crypte is een uniek staaltje van architecturale eenheid. Het elfde-eeuwse bouwwerk telt 32 zuilen, heeft prachtige muren in natuursteen, een verborgen grafkamer en een waterput met badkamers voor de zieke bezoekers.

Bij een bezoek krijg je niet alleen een overzicht van de bouwgeschiedenis van de Crypte maar ook van de verschillende fasen in de behandeling van de pelgrim op zoek naar genezing.

5. Te noteren in je agenda:

- Lezing “Gent vóór en na 1913, een verhaal van monumenten, straten en pleinen” door André Coene: dinsdag 17 juli om 10.30 u in Hotel D’Hane Steenhuyse, Veldstraat 55 Gent, reserveren is noodzakelijk bij “Gent Info” 09/210 10 10
- Volgende uitstappen 17/09/12 – 19/11/12
- Zomer BBQ 5 augustus 2012.
- Algemene vergadering 3 of 10 december 2012 om 18u

Jean-Pierre Rogiest

Secretaris

jean-pierre.rogiest@pandora.be

tel. : 09/251.51.21 en 0496/247 343
